

AUGLÝSING

63

19. apríl

um afnám reglugerðar nr. 176 14. sept. 1939, um sölu á kolum til húsa.

Reglugerð nr. 176 14. september 1939, er hér með úr gildi numin.

Þetta tilkynnist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Viðskiptamálaráðuneytið, 19. apríl 1948.

Emil Jónsson.

Þórhallur Ásgeirsson.

HAFNARREGLUGERÐ

64

21. apríl

fyrir Sandgerði í Miðneshreppi.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hafnarsvæðið er öll Sandgerðisvík, ásamt víkum og vogum, sem takmarkast að sunnan af Búðarhólma, Munkasetri og áframhaldandi af Bjárskerseyri, en að norðan bein lína úr Þorvaldi í fjörmörk milli Sandgerðis og Flankastaða.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Miðneshrepps kjósa 5 menn í hafnarnefnd, og jafnmarga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að líta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber sveitarsjóður ábyrgð á eignum og skuldbindingum sjóðsins.

3. gr.

Til þess að standast kostnað við hafnarmannvirki og árlegan reksturskostnað, skal stofna hafnarsjóð. Í hafnarsjóð renna allar tekjur, sem ákveðnar eru með reglugerð þessari. Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlök næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar.

Fyrir 1. nóv. ár hvert skal hreppsnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Miðneshrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekju-liðum.

4. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

5. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

6. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskyldum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauð í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er geti tekið á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið eða framkvæma eitthvert annað samkvæmt reglugerð þessari.

7. gr.

Ekki má festa skipi við bólvirki né bryggju nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skyld er að hafa tryggar hlífar milli skips og bólvirkis eða bryggju.

8. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip, mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

9. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að álit hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

Hrökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

IV. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

10. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu, að öðru jöfnu, þau skip, sem sigla eftir fastrí auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að vikja, meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að álit hafnarnefndar, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða

umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

64
21. apríl

11. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipanna, sem nær liggja.

12. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið unz úr er bætt.

13. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

14. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefndin hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð samgöngumálaráðuneytisins. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum, allt að 10 þúsund krónum, og getur hafnarnefndin látið nema mannvirkið burtu á kostnað eiganda.

Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis samgöngumálaráðuneytisins.

15. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð, er þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

16. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd samþykkir.

Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggju eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

17. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

VI. KAFLI

Um almenna reglu.

18. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

19. gr.

Öll aðgerð á bryggjum hafnarinnar er bönnuð. Notendum fiskaðgerðahúsa, sem liggja að höfninni, ber að gæta fyllsta þrifnaðar og aka burt öllum fiskúrgangi jafnharðan þangað, sem hafnarvörður visar til í hverju tilfelli.

20. gr.

- a. Á vertíð, þegar bátar koma úr róðri og þröngt er við bryggjurnar, skulu að minnsta kosti 3 menn kasta fiskinum á hílana, og sé um sjóveður að ræða, skal línan vera komin um borð um leið og síðasti fiskurinn fer í land.
- b. Fyrir að láta bát liggja við bryggju án þess að verið sé að afferma hann, eða afferming gangi óeðlilega seint og tefji þannig afgreiðslu annarra báta, má beita sektargjaldi, allt að kr. 100.00 um hvern klukkutíma, sem hafnarvörður telur að töfin hafi numið.
- c. Enginn má, nema með sérstöku leyfi starfsmanns hafnarinnar, láta skip eða bát standa við bryggju yfir fjöru að óþörfu, og varðar það sektum, minnst kr. 100.00, ef út af er brugðið.

21. gr.

Öll skot við og á höfninni eru stranglega bönnuð.

22. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álit hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

VII. KAFLI

Hafnargjöld.

1. Lestagjald.

23. gr.

Öll skip, 12 brúttósmálestir og stærri, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau leggjast við festar á Sandgerðishöfn og hafa samband við land, með þeim undantekningum, er síðar getur.

24. gr.

- a. Fiskiskip, 12 brúttó-smálestir og stærri, sem eru eign manna búsettra við hafnar-svæðið, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 1 krónu fyrir hverja brúttó-smálest, með gjalddaga í október.

- b. Önnur innlend fiskiskip greiði 20 aura af hverri brúttó-smálest í hvert skipti, 64 sem þau koma til hafnar, og hafa samband við land, þó ekki yfir 1 krónu af 21. apríl smálest á ári.
- c. Innlend strandferðaskip og millilandaskip greiða í fyrsta skipti á ári hverju, er þau koma á Sandgerðishöfn, 50 aura af hverri brúttó-smálest í lestagjald, en ekkert þótt þau komi oftar á því ári.
- d. Önnur skip, sem til hafnarinnar koma, nema þau sem undanþegin eru hafnargjöldum, greiða, ef þau hafa samband við land, 60 aura af hverri brúttó-smálest í hvert skipti.

Hálf smálest telst sem heil, minna broti skal sleppt.

25. gr.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, og skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjótjóns.

26. gr.

Fyrir vélbáta að 12 smálestum brúttó, sem heima eiga við hafnarsvæðið, eru gerðir út þaðan, eða sem liggja þar við festar, í fjöru eða á floti að staðaldri, greiðist 20 króna árlegt gjald með gjalddaga í október. Fyrir alla aðra vélbáta að 12 smálestum brúttó greiðist 10 kr. hafnargjald í fyrsta sinn, er þeir koma að bryggju ár hvert.

Af uppskipunarbátum og öðrum bátum, sem notaðir eru til flutninga að og frá skipum eða annarra flutninga, greiðist 20 krónur af hverjum árlega, með gjalddaga í október.

2. Bryggju- og bólvirkjagjald.

27. gr.

Hvert skip, sem leggst að bólvirki eða bryggju, hvar sem er í höfninni, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum brúttó-smálestum, en broti skal sleppt.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

- a. Bátar og skip 12 brúttó-smálestir og stærri, sem eru eign búsettra manna við hafnarsvæðið, greiði 3 krónur af hverri brúttó-smálest á ári.
- b. Öll aðkomuskip greiða 16 aura af brúttó-smálest fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring, sem þau liggja við bryggju. Minnsta gjald skal þó vera kr. 10.00 í hvert sinn. Liggi þau skip utan á öðru skipi, greiðist aðeins hálf gjald. Sama máli gegnir um þau aðkomuskip, er fiskveiðar stunda frá Sandgerði, eða eru gerð út þaðan. Þó getur hafnarnefnd, ef hún telur ástæðu til, gert samning um bryggjugjald slíkra skipa. Undanþegin bryggjugjaldi eru sömu skip og um getur í 25. gr., nema er þau flytja vörur eða farþega, er þau taka gjald fyrir. Þó eru herskip og skemmtiferðaskip alltaf undanþegin bryggjugjaldi og öðrum hafnargjöldum.

28. gr.

Nú eiga einstaklingar eða félög hafskipabryggju innan hafnarsvæðis og má þá ekki taka í hafnarsjóð bryggjugjald né gjald af vörum, sem um þær bryggjur fara fyrri en hafnarsjóður hefur komið upp sambærilegu mannvirki til afgreiðslu skipa.

Heimilt er að innheimta þessi gjöld í hafnarsjóð, þegar byrjað er á framkvæmdum hafnarmannvirkja.

64

21. apríl

3. *Ljósagjald.*

29. gr.

Öll skip eða bátar, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestagjald greiða, skulu greiða ljósagjald þannig:

- a. Skip, sem getur um í 27. gr. a., greiði kr. 100.00 á ári.
- b. Skip, sem um getur í 27. gr. b., greiði kr. 5.00 í hvert skipti, sem þau koma til hafnar.
- c. Öll önnur skip greiði 3 aura fyrir hverja brúttó-smálest, þó aldrei meira en 5 krónur í hvert skipti.

4. *Vörugjald.*

30. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem útskipað er, eða afskipað á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

31. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast í land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

32. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

33. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum af hverri sendingu sérstaklega, brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds, og eru skipstjóri eða afgreiðslumaður skips skyldir til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

34. gr.

Vöru skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiðist eftir því, er þar segir:

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má áfrýja til hreppsnefndar.

35. gr.

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald 26 aurar hver 100 kg:

Brýni, blý, sement, eldfastur leir, gaddavír, stálvír, gærur saltaðar í pökkum,

hverfisteinar, is, járn, stál, koparvír, járnkeðjur og járnþípur, kaðlar, kitti, kol, krit, litarvörur þungar, prentsverta, salt, sóði, togleður. **64**

21. apríl

2. flokkur. Gjald 40 aurar hver 100 kg:

Áburðarolía, baðlyf, benzín, feiti, fernisolía, fiskilínur, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur, alls konar kjöt, leður, leirvörur, linoleum, mör, pappír og bækur, pokar, pokastrigi, vaxdúkar, rúðugler, saumur, sápa, segldúkur, seglgarn, steinolía, tó, tjara, tvistur.

3. flokkur. Gjald 67.5 aurar hver 100 kg:

Ávestir, nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, harðfiskur, kaffi, kókó, lyf og lyfjavörur, mjólk, niðursuðuvörur alls konar, jurtafeiti, smjör, smjörliki, súkkulaði, sykur, te.

4. flokkur. Gjald 100 aurar hver 100 kg:

Eldspitur, glervörur, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, rjól, rulla, reyktóbak, skófatnaður, vefnaðarvörur, vindlar, vindlingar.

5. flokkur. Gjald 84 aurar hver 100 kg:

Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.

6. flokkur. Gjald 25 aurar hver 100 kg:

Timbur, tunnuefni og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

7. flokkur. Gjald 50 aurar hver teningsmetri:

Bífreiðar, húsgögn, orgel, píanó, saumavélar, stundaklukkan og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

8. flokkur. Gjald 500 aurar fyrir hvern grip:

Lifandi hestar, nautgripir.

9. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hverja kind:

Lifandi sauðfé.

B. Brottluttar vörur.

1. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:

Fiskur ísvarinn, hraðfrystur, nýr, slægður og óslægður, saltur, óverkaður og verkaður, þurrkaður, harðfiskur, fiskimjöl, lýsi, gærur, gærur saltaðar, í búntum eða pökkum, is, sild.

2. flokkur. Gjald 60 aurar hver 100 kg:

Garnir, hrogn, kjöt (alls konar), mör, tólg.

3. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:

Dúnn, fiður, skinn hert, fuglar, sundmagi, ull, ullarvörur.

4. flokkur. Gjald 5 krónur fyrir hvern grip:

Hestar og nautgripir.

5. flokkur. Gjald 1 króna fyrir hverja kind:

Lifandi sauðfé.

Þótt vörur flokkaðar undir brottluttar vörur, flytjist til staðarins, eða vörur flokkaðar undir aðfluttar vörur, flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið. Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarnefnd.

Allir bátar eða skip gerðir út frá Sandgerði, greiði kr. 7.60 af hverri smálest fiskjar, sem landað er á hafnarsvæðinu, að sild undanskilinni, miðað við slægðan fisk með haus. Verði ágreiningur um aflamagn er gengið út frá að 68 lítrar lifrar jafngildi einni smálest af fiski.

Af sild skulu þessir sömu bátar eða skip greiða kr. 0.70 af hverri tunnu, sem landað er á hafnarsvæðinu.

Gjald þetta skal kræft þegar eftir löndun aflans.

64

21. apríl

36. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar, skal greiða 2 auru fyrir hvern fermetra lands, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burt innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim. Gjald fyrir mikið vörumagn má ákveða með samningi.

37. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

38. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hennar.

39. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum unz gjöldin eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

Hafnarnefnd hefur rétt til að athuga reikninga og uppgjör báta, ef hún óskar þess.

40. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 35. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í vörunni unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af vörum, sem lagðar eru á land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga um leið og varan er sett á land, og vörugjald af vörum sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

41. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

42. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvillhöllum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fara fram af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæðinni verður ekki breytt til hækkunar, en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

43. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

64

21. apríl

44. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum frá 20—10000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Sandgerðis.

45. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. apríl 1948.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

65

21. apríl

um að Neskaupstaður skuli talinn á I. verðlagssvæði almannatrygginga.

Samkvæmt heimild í 14. gr. laga nr. 50 7. maí 1946, um almannatryggingar, hefur ráðuneytið ákveðið, að Neskaupstaður skuli talinn á I. verðlagssvæði almannatrygginga árið 1948 og eftirleiðis, þar til annað verður ákveðið.

Félagsmálaráðuneytið, 21. apríl 1948.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.

AUGLÝSING

66

30. apríl

um breyting á samþykkt fyrir framræslu og áveitufélag Ölfusinga, nr. 62 frá 3. maí 1939.

2. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Félagssvæðið nær yfir eftirtalдар jarðir í Ölfushreppi:

Vindheimar, Hraun, Hraunshóll, Lágur, Hraunshjáleiga, Ytri-Grímslækur, Efri-Grímslækur, Hjalli, Lækur, Bjarnastaðir, Þorgrímsstaðir, Hjalla-Krókur, Gerðakot, Bakki I, Bakki II, Riftún, Þóroddsstaðir I, Þóroddsstaðir II, Ytri-Þurá, Eystri-Þurá I, Eystri-Þurá II, Núpar I, Núpar II, Vötn, Kröggólfsstaðir, Þúfa, Litli-Saurbær, Stóri-Saurbær, Reykir, Reykjahjáleiga, Sogn, Gljúfurárholt, Kotströnd, Bakkárholtspartur, Bakkárholt I, Bakkárholt II, Ingólfshvoll, Strýta, Grænhóll, Egilsstaðir, Arnarbæli,